

Arnold Hansen endaði á botni

Fastur í varpinum

—Hevði eg verið bert fáar metrar norðari, so hevði eg ikki verið á lívi í dag, sigur Arnold Hansen, sum seinasta fríggjadag misti bátin í Nólsoyarfirði

Seinasti fríggjadagur verður ein dagur, sum Arnold Hansen, umsjónarmaður úr Havn neyvan fer at gloyma í bræði. Tí tað er bara tilvildin, sum er orsök til at hann er á lívi í dag. Tá vit skrivaðu um hendingina í týsdagsblaðnum høvdu vit ikki fingið rættar upplýsingar. Arnold bjargaði ikki sær sjálvum í land, hevði fólk ikki komið á staðið, so var hann ikki á lívi í dag.

—Eg hevði verið á Sundi við bátinum, saman við Martin Tórgarð, við skuldu kannu um teringur var í spunsjórnum á nýggja havnalagnum har. Vit vórðu lidnir og Martin fór oman aftur til Havnar við bili. Eg var ein-samallur í bátinum, sigur Arnold Hansen.

Motorurin steðgaði

Tá eg var komin út fyri Strond, eg var ikki langt frá landi, steðgaði motorurin. Landsynningur var í ættini og eg rak móti landi. Báturin sum var eitt áttamannafar var alt ov tungur hjá einum einsamallum manni at rógva. Tað var skjótt at eg var inni í briminum. Sjálvt um sendari var í bátinum so náddi eg ikki at senda út neyðarkall. Eg slapp uppá land, og meðan eg neyðhelt bátinum frá landi, rópti eg um hjálp, sigur Arnold Hansen.

Arbeðsmenn hoyrdu

Byggifelagið G. Waagstein ger ringvegin Við Strond og arbeðsfólkið hevði júst etið døgverða í einum skúri, tá báturin hjá

Arnold fór á land.

—Klokkan var 12:50 tá vit hoyrdu neyðarrópin. Vit lupu oman beinanvegin, samstundis boðaðu vit Vaktar og Bjargingartænastuni frá, sigur Bergfinn Joensen.

Skolaðu út

—Tá eg var komin oman hjálpti eg Arnold at halda bátinum frá landi, sigur Helgi Tórgarð, sum er arbeðsformaður hjá G.Waagstein.

—Men knappliga kom eitt stórt brot, sum tók meg, Arnold og bátin út-aftur. Vit báðir endaðu á botni og máttu stoyta frá, fyri at sleppa upp-aftur. Eg var heppin og slapp uppá land beinanvegin, uppá helluna, sigur Helgi Tórgarð.

Fastur í varpinum

—Tá eg skolaði út-aftur, fór eg lukst á botn. Eg haldi ikki at eg var bangin. Eg dugdi at svimja, og tað gekk eisini væl at koma inn móti landi. Men tá teir skuldu hála meg upp var eg fastur. Eg skilti ikki rættuliga hvat var galið. Teir fingi í høgru hond, men upp fingi teir meg ikki. Tá

varnaðust vit, at eg var fastur í línuna, sum var bundin í varpið. Tá vit høvdu fingið loyst línuna var eg bjargaður, men báturin sakk, sigur Arnold Hansen.

Sein hjálp

—Eg filist á, at gum-mibáturin hjá Vaktar og Bjargingartænastuni kom alt ov seint fram. Teir fingi boðini klokkan 12:50 og klokkan 13:30 var ongin bátur komin fram. Eg fór til hús at skifta og eg var komin heilt heim til Fiskasøluna, áðrenn eg sá gum-mibátin hjá Tjaldrinum, sigur Bergfinn Joensen.

Heppin

—Eg haldi, at eg havi verið ógvuliga heppin. Hevði eg farið á land eitt sindur norðari, so hevði ongin sæð meg og tá hevði eg neyvan komið

frá hendingini við lívinum. Hetta hendi alt av tilvild og eg eri ógvuliga glaður fyri, at arbeðsfólkið hjá G. Waagstein hoyrði meg, sigur Arnold Hansen

Ikki tryggjaður

Sum áður nevnt so var seinasti fríggjadagur ein dagur, sum Arnold seint fer at gloyma. Tað ringasta er, at báturin, Sabbururin nevndur var ikki tryggjaður.

—Hetta er vorin sum

jólagáva. Eg missi nógvar ringar við bátinum. Hann var væl útgjördur, hann hevði ekkodd, sendara og annars alla neyðuga útgærð og eitt sindur afturat. Men eg eri á lívi og tað er tað týðningarmiklasta. Tað var ikki neyðugt at fara til lækna aftaná. Eg var ikki serliga kaldur, eg var í termodrakt og hon fløvaði. Tó havi eg eitt sindur ilt í knænum sigur Arnold Hansen.

Froskmenn vórðu og hugdu eftir bátinum í gjár.

Her síggjast Arnold og teir báðir bjargingarmennirnir. Aftanfyrri er staðið, har Sabbururin fór á land. Frá høgru, Arnold Hansen, Helgi Tórgarð og Bergfinn Joensen. Mynd: Kalmar

Báturin er brotin og teir funnu ikki motorin, hann er farin í briminum.

jústinus

Vaktartænastan sendi ein gummibát á staðið. Her síggjast sprek sum flotnaðu, tá báturin sakk. Mynd: Álvur Danielsen